

מבאר רבתינו

שנה כ"ו גליון כ"ד (אלף רפ"ג) פרשת פקודי
כ"ט אדר תשפ"ה לפ"ק

לעני מן הגאון רבי יחזקאל שרגא זצ"ל מנאמא, והרבנית הצדיקת מרת אסתר בת הרר יצחק ז"ל

הדלקה"נ: ברוקלין: 7:02 = מאנסי - קרית יואל: 7:02 = לונדון: 6:12 = אנטווערפן: 6:54
מוצש"ב"ק: ברוקלין: 8:30 = מאנסי - קרית יואל: 8:31 = לונדון: 7:41 = אנטווערפן: 8:23

מבאר התורה

מבאר התלמוד

בי מלכים ימלכו

בענין דאחד בניסן ראש השנה למלכים

באחד בניסן ראש השנה למלכים. ובשם הבעל שם טוב ז"ל אמר, למלכים ממש, איזה יא ממונה. (בית אהרן ל"ה ניסן)
ניסן ראש למלכים, דהיינו שמעמיד למעלה ממונים אחרים על כל דבר ודבר, ואמר בשם רבי ישראל בעל שם,
שקמיע של שנה זו אינו מעיל בשנה האחרת.

ושמעתיה מפיו הקדוש [דהמגיד ממעריטש] ממש, שהבעש"ט זלה"ה למד עמו סודות שמות הקדושים ויחודים, וגם
ספר מעין החכמה למד אותו, ואמר לו פירוש על כל תיבה, וגם הראה לי בספר ריאל אותיות וכתב מלאכים, ואמר
שלימד אותו כל זה, כי כל מלאך יש לו תמונות אותיות א"ב משונה מחבירו לפי מדרשו וערכו ומאזוה עולם הוא
והמשיביל יבין, וגם הראה לי בספר הנ"ל כמה שמות מלאכים, ואמר לי ממש שעל ידי שמות אלו ידע הבעל שם
טוב ככל חודש ניסן בכל שנה איזה ממונים ממונים על העולם, בכדי לדע אך להתנהג עמו ועל ידו, ושאלתי אותו
ולמה בראש חודש ניסן, והשיב מפני שהוא ראש השנה למלכים. (הרה"ק רבי שלמה מלויצק זצ"ל, בהקדמה לספר דברת שלמה)

למה נקרא חודש ניסן חודש האביב. ע"ד הנ"ל, אך אין מדרש בלא חידוש, ע"ד כי מלכים ימלוכו כנ"ל, כי יש י"ב
מולות וי"ב צירופי הוי"ה ב"ה השולטים ב"ב חרשי השנה, וע"י צירופים האלו נמשך כל הנהגות המולות והמלכים,
וזהו כי, היינו י"ב צירופים, על ידם מלכים ימלוכו, שמשם נפסק ונמשך כל המלכים כנ"ל, וע"כ חודש האביב חודש
ניסן הוא ראש השנה למלכים, כי בחודש ניסן הוי"ה שלו כסדר, והוא אב לכל הצירופים שהם נולדו מן הצירוף
הראשון, ולכן ממנה נמשך הנהגות כל המולות, וכמו ששמעתי מן אא"ו נ"ע זלה"ה שאמר פעם א' בחודש ניסן
להרב המגיד המפורסם מטרונשין: עתה העת שצריכים להתפלל, כי בא' בניסן ר"ה למלכים, ואז נתמנה בו כל
השרים ושלטונים שבעולם, ולעת עתה נתמנו שרים לא טובים, ועתה הוא העת להתפלל ע"כ שמעתי מפיו הקדוש
[וכו'].

פעם לאחר קידוש לבנה בחודש ניסן בקארלין, הלך [הרה"ק רבי אהרן מקארלין ז"ע] בשמחה לבית בנו הרה"ק,
וברך תלכו אמר הפסוק: ישמחו השמים ותגל הארץ, והעולם עמנו סביב, והוא ובנו ישבו על כסא קדשם, ותתחילו
לדבר מהמלכים בזמן הזה, והוכירו הרבה מהם מזה לזה, ושמעתי ממתנגד א' שעמד מאחורי, ואמר: הנשמע כדבר
הזה, האך הם מתקנים ומסדרים את המלכים, ומי ימלוך בכל מקום.

זה החודש מסוגל הוא עוד מששת ימי המעשה להיות בדיניו להטות לב המלכות ושריו ויועציו עליו לטובה שיגזור
עליו נזירות טובות שלא נצטרך לבטל תורות ועבודתו, ואדרבה שיתיה עמם קיום התורה ומצוותיה. (באר המים יעקב)

בשב"ק פרשת חודש שנת תשל"ד לפ"ק, לפני שמרן מסאטמאר זצ"ל הלך להתפלל תפלת מנחה עש"ק, אמר
למקורביו מה שמובא בספ"ק שהבעש"ט חק' ז"ע העביר בחודש ניסן עם כוחותיו הקדושים כל המלכים ושרים שלא
היו לטובה בני ישראל, ומינה תחתיהם מלכים ושרים אחרים (ע"י) ברגל מחנה אפרים פר' בא [הנ"ל] ופר' ויגש, ואז
דיבר מרן זצ"ל אודות הפערודענש של אמעריקא שהיה בימים ההם "ניקסאן" ואמר: "ער אז א גרויסער שוטה, ווען
נישט ער, וואלט שוין לאנג נישט געווען א מדינה וואס שמד'ס אויס אריישע קינדער". והמקורבים ראו בחוש אשר
רבינו פועל בכוחותיו חק' להעביר את ניקסאן ממשמרתו. וכן הוה כידוע. (באליא דחי ח"א, ע"י"ש באריכות השתלשלות הענינים)

נערך ע"י: הרב נפתלי יחזקאל פאלאק

רב ד"ק תוספות יו"ט - אנטווערפן

קורות חיי רבותינו חכמי התלמוד [ש"ב] / ל"ז

ר' חייא בר יוסף (ב):

עלייתו לארץ ישראל:

והיה פועם שר' חייא בר יוסף היה מוסר לפני ר' יוחנן וריש לקיש. והיה
מוסר להם מאותם הדברים ששמע מרב ושמואל בעדו בבבל, והיה
פעם, כשמסר איזו הלכה ששמע מרב לפני ר' יוחנן, ודעת
ר' יוחנן באותו ענין היה שוה לשיטת רב, היה ר' יוחנן תמה
ואמר וכי רב סובר כמותי (ו).

ענה לו ר' יוחנן כמתמיה וכי אינך מכיר את רב, הלא כשהיה רב
איוה הוראה שקיבל מרב, נענה ריש לקיש לר' חייא בר יוסף
בלשון ביטול, ואמר לו: מנו רב, ומנו רב, מי הוא אותו רב
שמוכירים את שמותיו לפני תמיד, איני יודע מי הוא כלל.

ענה לו ר' יוחנן כמתמיה וכי אינך מכיר את רב, הלא כשהיה רב
עוד דר כאן בארץ ישראל לפני ירידתו לבבל, היה רב יושב לפני
רבי ור' חייא, והיה רב יותר חשוב ממנו, שהרי כל אותם השנים
שאני שימשתי את רבי בעמדה שימש הוא בישיבה, סיים ר'
יוחנן דבריו לריש לקיש.

שאלו ריש לקיש במה רב חשוב כל כך, השיב לו ר' יוחנן 'הוא
גבר בכח'א, גדולתו של רב הוא בכלל, בין בתורה בין בחסידות (ו).

ר' חייא בר יוסף היה לפעמים חולק בהלכה עם ר' יוחנן (ח). והיה
גם שונה בדיעות לפני ר' יוחנן (ט).

ו. בסי גיטין דף ל"ט ע"ב: כי סליק ר' חייא בר יוסף אמר להאי שמעתא דרב
קמיה דר' יוחנן א"ל אמר רב הכי והוא לא אמר הכי והאמר עולא אמר ר' יוחנן
המפקיר עבדו יצא לחירות וצריך טג שחרור הכי קאמר ליה אמר רב כותי'.
במס' חולין דף נ"ד ע"א: כי סליק רב חייא בר יוסף אשכחיה לרבי יוחנן וריש
לקיש דיתבי וקאמרי דרוסה שאמרו צריכה בדיקה כנגד בני מעיים, אמר להן
האלהים מורי בה רב מכפא ועד אטמא, א"ל ריש לקיש מנו רב ומנו רב ולא
ידענא ליה, אייר יוחנן ולא נחירא ליה לאותו תלמיד ששימש את רבי רבה ור'
חייא, והאלהים כל אותן שנים ששימש אותו תלמיד בישיבה אני שמעתי
במעירה, ומאן גבר, הוא גבר בכח'א. ח. במס' זבחים דף כ' ע"ב: פרה, רבי חייא
ברבי יוסף אמר: מקדש בכלי שרת במינים ויוצא, ורבי יוחנן אמר: אפילו בחוף
ואפילו בכלי חול ואפילו וכו'. ובמס' מנחות דף צ' ע"א: מאי מותר נסכים, רבי
חייא בר יוסף אמר: בירוצי מדות. ר' יוחנן אמר: כאותה ששנינו וכו'. ובמס' ב"ק
דף ק"ו ע"א. ט. במס' שבת דף מ"ה ע"א: דתני ר' חייא בר יוסף קמיה דר' יוחנן
אין נטילין עצים מן הסוכה בייט אלא מן הסמך לה, ור' שמעון מתיר וכו'.

לרבים השואלים:

מי שברצונו לקבל מאמרים מקודמים מסודרים יפנה להמערכת

אלו יעמדו על הברכה שנדבו להוצאות הגליון לזכות אלפי רבבות בני ישראל

אוצר פלאות התורה על הגדה של פסח

ההגדה שכלל ישראל מצפה אליו
יוצא מדפוס בע"ה בימים הקדומים
יהיה ניתן להשיג בחנויות ספרים המוכרות

בו באקומען אין אלע געשעפטן

הפצה והדפוס: 'היכלי תורה'
718.437.0054

לעילוי נשמת

הגה"צ, הרביץ תורה ויר"ש עשרות בשנים,
איש האשכולות,

רבי יקותיאל יצחק בראך זצ"ל

אבד"ק גאנאש יצ"ו

בן מרן הגה"צ רבי שמואל זצ"ל

אבד"ק גאנאש יצ"ו

נפטר כ"ו אדר שנת תשפ"ד לפ"ק

דבר בעתו

ספר תשועת צדיקים

חלק שני

לחדשי שבט - אייר

להשיג בכל חניות הספרים
הפצה ראשית:

נר למאור: 718-384-1324

דער קוואל פון צדיקים

רעציילונגען פון רבותינו הקדושים צו זייער יארצייט

יארצייט פון
הגאון הקדוש מרן
רבי בנימין זאב מזבארזי זי"ע
ג' ניסן שנת תקפ"ב לפ"ק

רבי וועלוועלי זבארזער איז געווען באוואוסט מיט זיין גרויסע וואונדערליכע תמימות, און הרה"ק בעל בני יששכר **מדינב** זצ"ל האט געזאגט אויף אים: אויף אזא תמימות האט מען געדארפט האבן די חכמה פון שלמה המלך. (דברי תורה מונקאטש)

רבי וועלוועלי זבארזער האט געזאגט אין זיינע יונגע יארן פאר זיין חתונה פאר זיינע הייליגע ברודער: חז"ל זאגן (מס' חולין דף פ"ט ע"א) וואס איז די ארבעט פון א מענטש אויף די וועלט, ער זאל זיך מאכן ווי א שטימער וואס קען נישט רעדן ל"ע, וואס דאס זעהט אויס ווי א גרויסע ארבעט. און די גאנצע ערשטע יאר נאך די חתונה האט ער נישט גערעדט קיין איין ווארט. (מאמר מרדכי סלאנים, דף ק"ו)

הרה"ק רבי נפתלי **ממעליץ** זצ"ל האט דערציילט: רבי וועלוועלי זבארזער איז אמאל געפארן אויפן וועג מיט א פערד און וואגן, ווען מען איז אנגעקומען צו א בארג איז ער אראפ פון וואגן און געגאנגען אויפן בארג צופיס, ווען מען האט אים געפרעגט פארוואס ער פארט ארויף אויפן בארג מיט די פערד, האט ער געענטפערט אז ער וויל נישט אז די פערד זאל טענה'ן אקעגן אים אין עולם העליון אז ער האט אים געניצט צו פארן אויף א בארג, האט מען אים צוריק געפרעגט: און וואס וועט זיין אויב די פערד וועט יא טענה'ן אקעגן אים, ער וועט דען זיין גערעכט, ער איז דאך צוליב דעם באשאפן געווארן, האט ער זיי געענטפערט: עס איז ריכטיג אז ער וועט נישט בלייבן גערעכט, אבער עס איז מיר ענדערש צו גיין יעצט מיט די פוס, ווי איידער בכלל צו האבן שפעטער א טענה'ר'י מיטן פערד. (מחמד גורו)

כ"ק אדמו"ר בעל קדושת ציון **מבאבוב** זצ"ל האט דערציילט: רבי וועלוועלי זבארזער האט אמאל באקומען במתנה צוויי זילבערנער לייכטער פון א געוויסע איד צוליב וואס ער איז געהאלפן געווארן דורך זיין הייליגע ברכה און תפלה, וואס דאס איז געווען א גאר חשובע מתנה, וואס נאר עשירים האבן זיך געקענט קויפן זילבערנע לייכטער. אמאל מוצאי שבת איז אריין אין שטוב איינער וואס האט זיך ליידער נישט געפירט ערליך, און זעענדיג אז רבי וועלוועלע זיצט ביים טיש און לערנט, האט ער געמיינט אז קיינער באמערקט אים נישט, האט ער געגבט זי צוויי זילבערנע לייכטער פונעם טיש, און רבי וועלוועלי האט אים גארנישט געזאגט.

ווען די רביצין איז שפעטער אריין אין צימער און באמערקט אז זי צוויי לייכטער איז נישט דא, און זי האט געוואוסט אז פריער איז א פרעמדער מענטש דארט געווען, האט זי זיך אנגערופן צו איר הייליגע מאן: געוואלט, דו זיצט ביים טיש און דו שווייגסט איר זיך ווען עס קומט א גנב און נעמט אונזערע לייכטער, האט איר רבי וועלוועלע געזאגט: האב נישט קיין עגמות נפש, מען קען דען נישט צינדן מיט מעשענע לייכטער, אויסער דעם בעהט איך דיר, זאלסט נישט רופן דעם מענטש מיטן טיטל גנב, ווייל מען טאר נישט רעדן שלעכטס אויף קיין שום איד, און זיכער ווען דו ווייסט נישט וואס דא איז פונקטליך פארגעקומען, איך האב געהאט גרויס סייעתא דשמיא, ווען דער צדיק איז אריינגעקומען (ער פלעגט רופן יעדן איד מיטן טיטל צדיק) אין מיין צימער, האב איך אים געזעהן קוקן אויף די לייכטער, האב איך מורא געהאט אז ער וועט אפשר ווערן געשטרויכלט מיט א איסור דאורייתא פון גניבה, און אזוי איך האב געוואלט ראטעווען א איד פון דעם האברן איסור, האט איר זיך געעבן א גוטע עצה, איך האב געמאכט די לייכטער הפקר, און דער צדיק האט דאס זוכה געווען פון הפקר, און ער האט נישט עובר געווען אויפן איסור פון גניבה, און אפילו די איסור פון חמץ אין פסח איז מען נישט עובר מן התורה אויב מען מאכט דאס הפקר, און דא האט ער אויך זוכה געווען פון הפקר, און דו ווייסט בכלל נישט פון דעם, וואס דו שרייעסט שוין אז ער איז א גנב. (מלכי בקדוש מדור ביתו אחרי, פרק ג')

אמאל ווען רבי וועלוועלי זבארזער האט געהאלטן אינמיטן עסן, איז אריינגעקומען צו אים א געוויסע צדיק אים צו באזוכן, און רבי וועלוועלע האט אים גארנישט באגריסט, און נישט מכבד געווען צו זיצן, און זיך נישט וואסענדיג געמאכט פון אים, און דאס איז געווען א גרויסע וואונדער פאר אלע וואס זענען געווען דארט פארזאמלט, אבער נאך וואס ער האט געענדיגט עסן, האט ער אים געגעבן שלום, און מכבד געווען צו זיצן, און ער האט אים געזאגט: איך האב נישט געקענט דאס טון פריער ווען איך האב געהאלטן אינמיטן עסן, צוליב וואס עס שטייט אין די הייליגע גמרא (מס' תענית דף ה' ע"ב) אין משיחין בסעודה וכו', מען טאר נישט רעדן אינמיטן עסן. (סדר הדורות החדש)

אמאל איז איינער געקומען צו רבי וועלוועלי זבארזער און אים געבעטן ער זאל אים וואונטשן ער זאל געהאלפן ווערן מיט קינדער, און ער האט אים געבעטן דריי רובל פאר א פדיון, און אים געזאגט אז די גאנצע יאר זאל ער מקפיד זיין צו האבן א גאסט א ערליכע איד ביי יעדע סעודה, און ער זאל בעטן פון דעם גאסט ער זאל אים אנוואונטשן קינדער, דער איד האט דאס איינגעהאלטן, און נאך א יאר איז ער געקומען דערציילן די פרייעדיגע נייעס אז עס איז אים געבוירן א זון, ווען רבי וועלוועלע האט דאס געהערט האט ער ארויסגענומען פון שאנק די דריי רובל וואס ער האט אים געגעבן דעמאלטס פאר א פדיון, און אים געוויזן אז ער האט דאס נאכנישט אויסגענוצט, און אים געזאגט: פאריאר ווען דו ביסט געקומען צו מיר, האב איך געשפירט אז איך קען דיר נישט העלפן, דערפאר האב איך דיר געגעבן די עצה פון אריין נעמען א ערליכע גאסט וואס זיין ברכה און תפלה וועט יא אויפטון, דערפאר האב איך מיר נישט באנוצט מיט דיין געלט, ווילאנג איך הער נישט אז דו ביסט געהאלפן געווארן, ווייל אויב העלפט נישט מיין עצה, איז דאך דאס געגבטע געלט, אבער יעצט אז דו ביסט יא געהאלפן געווארן, און מיין עצה האט יא געהאלפן, קען איך מיר שוין באניצען מיט די געלט. (מאמר מרדכי סלאנים, דף ק"ו)

תורת פאירט עינינו יגן לנו ויושר יליץ בעדינו

פרשת פקודי תשפ"ה לפ"ק

הרה"ק רבי בנימין זאב וואלף מזבארזי זצ"ל - ווי ער ווערט גערופן רבי וועלוועלע זבארזער, איז געבוירן דער דריטער זון פון די פינעף הייליגע קינדער פון זייער טאטע הרה"ק רבי יחיאל מיכל מזלמאטש זצ"ל, וואס האט געזאגט אויף אים אז ער איז אקעגן חומש ספר ויקרא, ער איז געווען פון די גרויסע תלמידים פון הרה"ק המגיד ממעזריטש זצ"ל, ער איז געווען גאר באוואוסט מיט זיין גרויסע קדושה און אויסערגעווענליכע תמימות, און זיין גרויס אהבת ישראל, און האט נישט געזעהן קיין שום שלעכטס אויף קיין שום איד. ער איז נסתלק געווארן ג' ניסן שנת תקפ"ב לפ"ק, זיין הייליגער ציון געפינט זיך אין שטאט זבארזי צ"ו.

אין זיינע גאר יונגע יארן איז רבי וועלוועלי זבארזער געווען א גאר ווילד קינד, פאר ער איז געווארן בר מצוה האט זיין טאטע הרה"ק רבי יחיאל מיכל **מזלמאטש** זצ"ל באשטעלט ביי א סופר ער זאל אים שרייבן פרשיות פאר די תפלין, און אים געבעטן ער זאל דאס אים ברענגן פאר ער לייגט דאס אריין אין די בתים, ווען ער האט דאס געברענגט, האט רבי מיכלע מזלמאטש ער גענומען די בתים אין זיינע הענט און ער האט געוויינט, ביז די בתים זענען געווארן פיל מיט זיינע טרערן, נאכדעם האט ער דאס אויסגעגאסן, און דארט אריינגעלייגט די פרשיות, און ווען ער האט אנגעפאנגן לייגן די תפלין איז רבי וועלוועלי געווארן א תמים אין אלע זיינע פירונגן. (ספר של צדיקים)

ווען רבי וועלוועלי זבארזער איז אמאל געווען ביים טיש פון זיין רבי הרה"ק המגיד **מעזריטש** זצ"ל האט דער מגיד גערעדט איבער די גרויסע מדה פון ענוה וואס רבי וועלוועלע פארמאגט, און די פארזאמלטע האבן געזעהן ווי רבי וועלוועלע שטיפט זיך נענטער צום פלאץ פונעם מגיד, צו קענען שטיין נעבן אים און הערן וואס ער רעדט, און עס איז זיי געווען א גרויסע וואונדער אז ער טוט דאס, אז אזא עניו וויל הערן וואס מען רעדט איבער אים, האט דער מגיד זיי געזאגט: וואונדערט ענק נישט, רבי וועלוועלע האט זיך אזוי שטארק אויסגעארבעט זיינע אויערן, אז ער קען נישט הערן נאר וואס עס איז אים וויכטיג צו הערן פאר זיין עבודת ה', און דאס וואס איך האב גערעדט איבער זיין מידת ענוה דארף ער נישט פירן, און אפילו אויב ער וועט שטיין ממש נעבן מיר, וועט ער דאס אויך נישט הערן, און ער שטיפט זיך צוליב וואס ער הערט נישט וואס איך רעדט, אבער דאס וועט אים ממילא גארנישט העלפן. (מנחם הרה"צ מנאטש זצ"ל)

רבי וועלוועלי זבארזער איז נאך די חתונה געווען אויף קעסט עטליכע יאר ביי זיין שווער, און זיך באשעפטיגט בלויז מיט תורה און עבודה, און האט נישט געוואוסט גארנישט פון עניני עולם הזה, נאך א שטיק צייט האט אים זיין שווער געזאגט: ביז ווען וועסט בלייבן א בטל, און זיך פארלאזן אז איינער זאל דיר אויסהאלטן מיט פרנסה, עס איז שוין געקומען די צייט זאלסט ארויסגיין אויפן יריד און אביסל האנדלן און פארדינען אויף פרנסה, און ער האט אים געגעבן פינעף און צוואנציג רובל און אים געשיקט צום יריד, ווען רבי וועלוועלע איז אנגעקומען צום יריד האט ער באגעגענט א ספרים פארקויפער, און ער האט געוואלט אפקויפן פון אים א געוויסע ספר, האט אים דער פארקויפער געפרעגט, וויפיל ווילסטו באצאלן פאר דעם ספר, האט ער זיך פארענטפערט מיט זיין תמימות אז ער האט נישט מער ווי פינעף און צוואנציג רובל, און ער האט מסכים געווען מיט פרייד אים דאס צו פארקויפן פאר דעם פרייז, ווען ער איז אהיימגעקומען האט מען אים געפרעגט וועלכע סחורה ער האט איינגעהאנדלט אויפן יריד, האט ער ארויסגעפירט דעם ספר און דאס געוויזן מיט גרויס פרייד אז ער האט דאס געקויפט בלויז פאר פינעף און צוואנציג רובל, ער שטוב מענטשען האבן אנגעפאנגן שרייען אז מען האט אים אויסגעפאפט, און מען האט גענומען פון אים אסאך מער געלט פון וויפיל דאס איז באמת ווערד, האט רבי וועלוועלע זיך געוואונדערט און געזאגט: ער האט מיר נישט אויסגעפאפט, וואס פארשטייט עטץ צו דעם, די חשובע ספר איז דאך ווערט פיל מער פון וויפיל איך האב אים באצאלט. (מאמר מרדכי סלאנים דף ק"ה)

תשיצה להיות שחרשים מקרוב באו שמה, וראו בגורל הלחץ זו הרחק של אחינו היושבים שמה בארץ הקדושה תובב"א, והם בעניות ודוחק גדול אשר למשמע און דאבה נפשנו [וכו'], גם כבוד הרב המאור"ג החסיד המפורסם איש אלקים נר ישראל כקש"ת מ' יצחק הלוי מק"ק לובלין נתן אומץ ירו לעורר לבבות עם קודש כאשר עיניכם תחזינה במכתבים הקדושים [וכו'].

בגלל כן הנני מפיל תחינתי לפני אחינו הרחמנים בני הרחמנים שיעוררו לבם ברחמנות על אנשים שחסרו עצמם ויצאו מארצם אל האה"ק, וכל מי שיראת ה' נוגעת בלבבו יראה להיות מסייע לדבר מצוה זו, ויתן תוקף ועוז לעשות תקנות ומעמדות לקבץ על יד בשביל אחינו שבאה"ק, ויהיה מעשה הצדקה שלום השקט ובטח עי וכלם, ובזכות המעוזה יזכו כולם לראות בניו היכל אדולם. (אבני זכרון דף פ"ד, מכתב מהרה"ק מאפטא זי"ע יוד"ה"ה ה' ניסן)

זייט איך משתתף מיט סכומים הגונים צום "קמחא דפסחא" קאמפיין פון כולל שומרי החומות לצדקת רבי מאיר בעל הנס

ליקוט בענין מעלת
צדקת רבי
מאיר בעל הנס
לעניי ארץ ישראל

נפתרם ע"י ידיו
כולל שומרי החומות
לצדקת רבי בעל הנס

פאר א פושקע רופט:
718.243.2495

חודש ניסן

בענין קריאת הנשיא בחודש ניסן

בכל מקום אנשי מעשה וגדולי הדור, והמפקפק נידון כמלגלג על מנהגי ישראל תורה.
(שו"ת תורת יקותיאל מהר"ק חו"ח סי' כ"ו)

קריאת נשיא זבלון ודן

שמעתי מאדמו"ר הה"ק רבינו יחזקאל ז"ל אבד"ק שינאווע, כי ביום ג' בניסן [קורין] נשיא זבלון, ה' מסוגל לו להמשיך פרנסה ועשירות. (חיים ושלום מונקאטש פרשת ויצא)
שמעתי בשם צדיק אחד (כמדומה בשם הגה"ק מצאנו) שאמר שביום שקוראים בו הנשיא מושבט דן ביומא דניסן, בו ביום חל יום א' דר"ה, ואמר ע"ז רמז, דן ידיו עמו, כלומר בעת שקוראים הנשיא דן, אז ידיו עמו, הוא יום הדין, אשר בא יבא השי"ת במשפט עם יצירי כפיו. (אמרי צדיקים, שפתי חכמים ו')

אל ישנה ממנהג אבותינו ורבותינו

והרבה גאונים וקדושים היו שלא קראו כלל את הנשיא בס"ת, וא"כ הנהגים כמותם שלא לקרות כלל הנשיא בס"ת אין בזה חסרון, שבדאי שמהראוי לכל אחד ואחד להחזיק במנהג אבותינו ורבותיהם הקדושים ולה"ה ואלו דברי אלקים חיים, אבל הנמשך אחר הצדיקים שקראו את הנשיא מספר תורה וסומך על דעתם בזה, ומשנה את סדרם שלא לעשות כדרכם, זהו דלא כמר ודלא כמר, ובמה שמתחסר יותר מהם להיות נזהר כ"כ בכבוד הס"ת שלא להוציאו שני פעמים, כאילו כל אותן הקדושים שנהגו כמותם לא היו זורקים כ"כ בכבוד הס"ת כמותו, או שהוא יודע יותר מהם, אין זה אלא מלגלג על דברי חכמים, וטוב לו הרבה יותר שלא יקרא כלל את הנשיא, אם אינו סומך על דבריהם, בגמ' מלקות (דף כ"ב ע"ב) אמר רבא כמה טפשי שאר אינשי דקיימי מקמי ס"ת ולא מקיימי מקמי גברה רבה.

ומה שכתב כ"ת נ"י שצריך לידע להורות מיד ולדורות הלכה למעשה, והביא שכבר החלו לעשות שינויים, אין זה אלא דברי תימה, הכי יש מקום להסתפק בהלכה למעשה, אם אותם הקדושים עשו ח"ו שלא כהוגן בטלטול הס"ת בחנם, והלא אף כמה שאין אנו מבינים כלל טעמים ונימוקים הוא ברור שכל דבריהם כגחלי אש, ובמה נחשב כל שכלינו והכרעתנו נגד אפס קצהו של צפרנס של הראשונים, ומעשה רב של הדורות הקודמים זהו בעצמו ביורו ההלכה, ובפרט כיון שבעיקר קריאת הנשיא בס"ת אין אנו מבינים הטעם אלא סומכים על דעתם וז"ל בסידור הדברים לעשות שינויים שהוא דלא כמר ודלא כמר, ואם עושין בזה ספק להלכה שאם אין אנו מבינים טעמים ח"ו לא נסמוך עליהם, על כיו"ב ארז"ל בסנהדרין (דף ק) באותו תלמיד שאמר לר"י דרוש ולך נאה לדרוש כשם שאמרת כך ראיתי, א"ל ריקה אם לא ראית לא האמת מלגלג על דברי חכמים אתה, וזה דרך המתחדשים להתחכם על דורות הקודמים במעטה חסידות ר"ל, וכל המשנה ידו על התחתונה. (שו"ת דברי יואל א"ח סי' ט' אות ג')

התפילה אחר קריאת הנשיאים

פ"א בחודש ניסן שאומרים היה"ר אחר הנשיא, וא"ו [רבי יושע מטאמאשוב זצ"ל] שכתב לאומרו, באו צפרים והיו מצפצפין בפיהם והזכיר עצמו שלא אמר היה"ר, ואמר אז. (תולדות משה דף ע"ה)

סיום מסכת הוריות כנגד י"ב נשיאים

בחודש ניסן מראשית החודש עד ערב פסח נוהגים ללמוד מס' הוריות כאשר בו י"ג דפים כנגד י"ב נשיאים ושבת לוי, וגם שם בפרק שני שקלא וטריא בגמ' ומשניות בענין חטא הנשיא. (אלף כתב את רפ"ט)

כותב בעל משנה שכיר, מעת שנוולד לי בני דוד נ"י שהוא בכור, נהגתי ללמוד מס' הוריות לסיום על ערב פסח, מפני טרדות המרובות בימי הניסן בחורתי לי מסכתא זו שמחזקת י"ב דפים, ומאז נשאר לי מנהג זה ללמוד בימי הנשיאים מסכת זו כל יום נשיא דף אחד. ואח"כ כשפגשתי בידיד לבי הגאון ציס"ע בעל כתב זה, הגיד לי שזה מנהג קדום בפרעשבורג מימי החתם סופר שלומדים מופלגים דקראת קדישא למדו בימי נשיאים מס' הוריות, וגם הגיד לי טעם על זה אבל שכחתי, ואמרתני אני טעם לשבח לזה, מפני דבדף א' אמרו מה ראה משה לעשות י"ב ימי חינוך מה שלא עשה אלא ז' ימים, ומתוך הש"ס כדי לחלוק כבוד לנשיאים, הרי דמבואר בהוריות שצריך לחלוק כבוד לנשיאים, ע"כ לומדים בימי הנשיאים מסכת זו. (שם אות ק"ח)

יסודתו קודש

נלע"ד מנהג טוב לקרות בכל יום ויום פרשת הנשיא של זה היום, כי כל נשיא ונשיא ה' לו סודות גדולות אשר המשיכו שפע הרוחניות כל אחד לשבטו כל ימי עולם, ולא לחנם כתבה התורה כל שבט ושבט ופרטה הקרבן, אע"פ שכולם היו שוות, והי' מהראוי לומר בדרך קצרה וכן זה הנשיא הקריב, וכן זה הנשיא הקריב כן, אלא לכל אחד ה' לו סודות מיוחדת וכו', ובקריאת הפרשה הוא מעורר קדושת היום. (של"ה מס' פסחים)
נכון מאוד לקיים דברי פה קדוש מהר"ר ישעיהו סג"ל בעל ספר שני לוחות הברית לקרות מיום ר"ח ניסן דבר יום ביומו נשיא אחד מ"ב נשיאים של חנוכת המזבח הכתובה בה' נשא ואחר שיקרא בכל יום נשיא של אותו היום יאמר תפלה קצרה יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו [וכו'], וכה יאמר דבר יום ביומו והוא מנהג כשר וישר ונכון הוא, ובהיות כי הצדקה היא תכלין לכל התפלות, כמו שהתבלין הוא טוב לכל דבר מאכל להמתיק את המאכל, כך הצדקה הוא טוב קודם התפלה שאדם מתפלל על נשמותיהן קדישין כאמור, ובלבד שיתן אדם צדקה עבור הנשמות ע"כ קודם שיתחיל לקרות פרשת הנשיא שבכל יום ויום מן ר"ח ניסן ואילך עד יום י"ב בניסן יתן או ידור איזה דבר כפי השגת ידו לצדקה, ובצדקה זו הוא מוכה כל אותו השבט. ועוד יש ליתן טעם לשבח [וכו']. (קב הישר פרק פ"ח)

יש מהחסידים שנוהגין לקרות מר"ח ניסן עד י"ב בו בכל יום פרשת הנשיא שהקריב דבר יום ביומו, וחביבה מצוה בשעתה. (אור צדיקים סי' ל"ב)
נכון לומר פרשת הנשיא בניסן. (מורה באצבע להחיד"א זצ"ל, סי' ז')
לפיכך נוהגים יחידים לקרות בר"ח ניסן ואחד עשר ימים שאחריו פרשה של כל נשיא ונשיא דבר יום ביומו. (בסידור עמודי שמים לר"י מעמדן זצ"ל)

באמת עיקר קריאת הנשיא אין לו שום מקור בגמרא ושו"ע ובפסקים, גם אין לזה שום טעם ע"פ נגלה, שהרי הקרבנות התמידים אנו מחויבים בכל יום, והמוספים בכל שבת, אלא שאי אפשר להקריב בשביל שאין ביהמ"ק ומזבח וכהן, וא"כ מהראוי לקיים עכ"פ ונשלמה פרים שפתינו, ואע"פ אין קורין בס"ת לא התמידים ולא המוספים בעתם ובזמנם בכל יום, אלא יש איזה נוהגין לקרות הקרבנות פע"א בשנה ב"ג מדות, וא"כ חנוכת הנשיאים שלא עשו כן אלא פעם אחת בחנוכת המזבח ושוב לא עשו כן מעולם, גם חנוכת הבתי מקדשים לא ה' בסדר זה, וכיון שאף בזמן שביהמ"ק ה' קיים לא עשו כן מעולם, איזה צורך יש עכשיו לקיים בזה ונשלמה פרים שפתינו, אלא הטעם בזה הוא בסוד, שמקור הדבר הוא מהשל"ה זצ"ל, שכל נשיא ונשיא ה' לו סודות גדולות אשר המשיכו שפע רוחניות, כל אחד לשבטו כל ימי עולם, ולכ"א היו לו סודות מיוחדות והם סודות מופלגות מושגות למי שחלק לו השם מהחכמה האמיתית, ובקריאת הפרשה הוא מעורר קדושת היום עכ"ל בקיצור, ועכ"פ אין בקריאת הנשיא ע"פ נגלה כלל, אלא עפ"י סודן של דברים כידוע לידועי חן, ואנחנו לא נדע, אלא עושין הכל על דעתם וכונתם. (שו"ת דברי יואל א"ח סי' ט' אות ג')

בחודש ניסן נהג אאמור"ר ז"ל לומר פרשת הנשיא בכל יום שנים מקרא ואחד תרגום. (משמרת שלום קדינע, סי' ל"ד)

הקריאה מתוך ספר תורה

ענין לקרות הנשיא מתוך ספר תורה יסודו רבותינו הקדושים ז"ע, הרה"ק ר' איציק'על מפשעווארסק ז"ע אמר, שקריאת הנשיאים בחודש ניסן, וקריאת סדר הקרבנות ביום י"ג מדות, וקריאת משנה תורה בליל הושענא רבה, שנהגו לקרותם מתוך ספר תורה, יסודו הרה"ק רבי מנחם מענדל מרימנוב ז"ע. (הגש"פ דברי חיים)
בענין אמירת י"ב נשיאים בכל יום ויום ב"ב ימי ניסן, אנחנו נוהגים מנהג אבותינו מהגה"ק בעל בני יששכר ז"ע לקרותן בס"ת דבר יום ביומו. (דברי תורה מונקאטש, ח"ו אות י"ו) והנה יש מקומות מוציאים ספר תורה לקרות בו הנשיא, ויש מפקפקין במנהג הזה דמשמע בירושלמי דאין לקרות בס"ת בצבור בלא ברכה (עין שו"ת מהרש"ם קע"ה), אך ראיתי שני גדולי הדור שנהגו כן להוציא הס"ת לקריאת הנשיא, ה"ה מרן הגה"ק מו"ה חיים האלבערשטאם מצאנו, ואדמו"ר הגה"ק מו"ה יקותיאל יהודא ט"ב מסיגעט ז"ע, ובוודאי גם רבותיהם היו נוהגין כן. (ליקוטי מהר"ח הנהגות חודש ניסן)
עכ"פ יצא לנו שמנהג זה לקרותו בס"ת יש לו יסוד גדול וחזק, ומנהג כן אצל גדולי הדור, וכן ראיתי ביצקי מים אצל כ"מ מו"ר רבינו הגדול הערוגת הבשם ז"ע, וכן המנהג

מבאר רבותינו שנה כ"ו גליון כ"ד

עובדה דשמירה

סיפורי צדיקים שנשמעו מאת מרן הגה"צ מנאנאש זצ"ל (ורפג)

אלף תעב. בעת שהרה"ק בעל צבי לצדיק מבבלאזוב זצ"ל [יוד"ה' ה' ניסן] ה' ילד קטן צעיר למים לערך ד' - ר' שנה, נסע ביחד עם אביו הרה"ק רבי דוד מדינוב זצ"ל בעגלה עם הרה"ק מצאנו זצ"ל, ובאמצע הדרך נכנסו השני צדיקים בתוך עיר ודיברו ביניהם בסוד של דברים שלא ישמע לשום אחד, וכאשר הגיעו בחזרה להעגלה, אמר הרה"ק מדינוב להרה"ק מצאנו: אומרים על בני הצעיר שהוא עילוי, על כן אבקש מכבוד הרב שיבחון אותו, אמר הרה"ק מצאנו להצבי לצדיק: אמר לו נא, הלא בהפסוקים יש סתירה, בפסוק אחד כתיב כי גדול עד שמים חסדך, ובפסוק אחד כתיב כי גדול מעל שמים חסדך, מה הפשט בזה, ענה לו הצבי לצדיק, הלא הגמרא (מס' פסחים דף ג' ע"ב) כבר שואל סתירה זו, ומתיר הא כיצד כאן בעיושין לשמה וכאן בעיושין שלא לשמה. אמר לו הרה"ק מצאנו, יא, אבל מהיכן לקח הגמרא זה התירוץ, ענה לו הצבי לצדיק, הלא במקום אחד כתיב מעל שמים, ובפסוק א' כתיב עד שמים, כמה הוא החילוק במספר בין תיבת עד שהוא ע"ד, לתיבת על שמספרו ק', הסך הכל הוא כ"ו, אשר זה המספר של שם הו"ה, שאם מכוונים לשם שמים, השם הו"ה ב"ה, אז הוא מעל שמים חסדך. ונתפעל הרה"ק מצאנו מזה, ואמר עליו: טאקע א עילוי. [נ"ה: הירושה בעצמו מובא בספרו צבי לצדיק בתחילת פ' תצא, ובמאמרי חודש אלול מאמר ב' אות ח']

אלף תעב. הרה"ק רבי ברוך בענדיט ליטענעשטיין אבד"ק קראסנא זצ"ל הסתופף הרבה בצל הרה"ק רבי יהושע מבעלזא זצ"ל, וה' אצלו למשך ששירים שנה על חג השבועות. (מפי בנו כ"ק הגה"צ מקראסנא זצ"ל)

אלף תעד. הרה"ק בעל מנחת אלעזר ממונקאטש זצ"ל נסע פ"א עם מלוויו על הדרך עם אויטא [טעקס], וכאשר הגיעו למחוז חפצם, ויצאו מן האויטא, ראה שלא נתנו למנהיג האויטא הוספה [טיעם בלע"ז], אמר הרה"ק למשמשו שצריכן ליתן לו בארז-וואלא [הוספה - טיעם בלשון אונגאריש].

אלף תעה. כשהי' כ"ק הגה"צ רבי יואל צבי ראטה זצ"ל אבד"ק סאלקא בעת מלחמת העולם השני' במחנה [לאגער] אצל הרשעים, ונתנו בכל יום בבוקר פרוסת לחם צר לכל אחד מן השבויים, אשר בזה ה' קצת לקיים החיות למשך היום, נתן בכל יום פרוסה מהלחם להרה"ר ר' יהושע ווייס ע"ה מקליינווארדיין לקיים בזה הענין של צדק לפניו יהלך לפני התפלה. (מפי בעל העובדא הרה"ר ר' יהושע ווייס ע"ה)

אלף תעו / בהיכל קדשו. בעת שנתייסדה רח"ל המדינה הציונית בשנת תש"ח לפ"ק, הגיע אחד ממנהלי אג"י לרה"ב לדבר עם גדולי ישראל מה עליהם לעשות עתה, אחד שבמציאות כבר נתייסדה מדינה, אם רשאים להצטרף אליהם. ואנשי אג"י בארה"ב קראו אסיפת רבנים לדון בזה, וקראו גם את מרן הרה"ק מסאטמאר זצ"ל אל האסיפה, וכל הרבנים הצדיקים זצ"ל בלי שום יוצא מן הכלל ובראשם מרן זצ"ל, אמרו שאסור להשתתף עמהם.

ואח"כ הגיע אותו מנהל מא"י למרן ז"ל בהיכל קדשו, והתווכח עמו בדבר הזה, וכאשר יצא מחדרו ראו הרבה ספרים מונחים על שלחנו של מרן זצ"ל, אשר בהם הראה לו מרן זצ"ל אמית דעת תורה הק' הברורה. וכאשר גמר להתווכח, ולא ה' לו מה להשיב לטענות וקושיות מרן זצ"ל, שאל הוא למרן זצ"ל, א"כ מה יעשו כעת למעשה, כיון שאחד מן הרבנים באר"י ששאל, אומר שומתר ליכנס עמהם, ואחד מן הרבנים משם ששאל אינו אומר כלום בזה, ומרן אומר שאסור, אם כן למי יצית, ענה לו מרן זצ"ל על אחר תשובה הוגנת מן השמים: הלא אחז"ל (מדר"פ ט"ו) דכאשר אמר פרעה (שמות א' י') הבה נתחכמה לו, ה' מיועציו יתרו איוב ובלעם, איוב שתק, יתרו ברח, בלעם יעץ [ונב'], יתרו שברח זכו בניו וישבו בלשכת הגזית. וא"כ הרי מכאן ראייה ברורה שבוודאי מחוייבין לברוח מזה, ולא להצטרף אליהם כלל וכלל.

אלף תעו / בהיכל קדשו. כידוע לא ה' למרן הרה"ק מסאטמאר זצ"ל בדרך כלל קפידות ברובן של דברים. ועל פי רוב לא ה' כורך בעצמו התפילין לאחר התפלה, רק ה' נותנן להב' המשב"ק או לשאר בחורים לכורכן, ולא ה' לו שום קפידא האיק שיכרכו אותן.

וכן טליתו לא ה' מקפל בעצמו, אולם אצל הטלית הקפיד שיקפלו באופן שהעטרה יה' תמיד מבפנים הטלית, היינו שתיכיר בקיפול הראשון יה' העטרה לצד פנים, ועל זה הקפיד מאוד. ופ"א ראיתי האיק שאחד מהבחורים המשב"ק קיפל טליתו של מרן זצ"ל ולא קיפלו באופן שהעטרה יה' מבפנים, אמר לו מרן זצ"ל: קום איך וועל דיר אויסלערנען ווי אזוי צאמלייגן א טלית, והראה לו מרן האיק לקפלו. [נ"ל לא ה' צריך ללמד ולהראות האיק לקפלו, שידעתי מזה עוד מאמרי"ר זצ"ל הי"ד ש"כ קפלו באופן כזה].

אוצרות הבאר

ספרים חדשים שהגיעו להמערבת - עפ"י סדר הא"ב

ספרים חדשים של ממלכת התורה "עוז והדר"
ד. רמז. דלל מחנה אפרים / המבואר, דברים
הספר הקדוש והמפורסם מאת הרב הקדוש רבי משה חיים אפרים מסדילקוב זצ"ל, יצא לאור ברוב פאר וחדר במהדורה חדשה ומפוארת, באותיות מאירות עינים, תוספת אלפי מראי מקומות וציורים, פתרונות ראשי תיבות וקיצוץ, ומקצבים חילוקי לפסקאות קצרות, עם סימני פיסוק ונקוד, בתוספת כותרת משנה, עם ביאורי החסידות וציורי החסידות, בביאור דבריו הק', והרחבת הענינים הנשאים ונותנים בדבריו, כעת יצא לאור ח"ה על סדר דברים, עם לקושים. ובוה נשלם כל החמישה חלקים (מספ"ק חתום. שנת תשפ"ה לפ"ק. (ח"ב עמודים)

ד. רמז. מור שו"ע הלכות לולב / המבואר מתיבתא, תרנ"ז-תרס"ט
מור שו"ע א"ח הלכות לולב והנ"כ על הדין, נדפס מחדש באותיות מאירות עינים, ובו כמה מדרשים להקל על הלומד: ביאור השו"ע, ביאור משולב בדברי רבותיו המובהר ורמ"א, עמוד מול עמוד, עפ"י סוגיות הנג' וראשונים, ומפרשי השו"ע, עם מקורות והערות, בתוספת מבואות והקדמות להלכות. ביאור מג"א וביאורי המג"א, כל דברי רבותיו המג"א ורמ"א מתבארים לעומקם. עם פרי מדרים המבואר עם מקורות והערות. עם מדרש בירור הלכה הבולל בירור יסודות ההלכה מכלול השמות והערות מו"מ קושיות ותירוצים, הערות והארות, מדרש רבותיו הראשונים והאחרונים בהלכות לולב. עם תמצית ההלכה וסיכום השיטות. י"ל ברוב פאר וחדר סימני תרנ"ז - תרס"ט בכרך אחר. שנת תשפ"ה לפ"ק.

ד. רמז. מור שו"ע הלכות תעריבות / המבואר מתיבתא, ס' צ"ח-ק"ב
מור שו"ע י"ד הלכות תעריבות והנ"כ על הדין, נדפס מחדש באותיות מאירות עינים, ובו כמה מדרשים להקל על הלומד: ביאור השו"ע, ביאור משולב בדברי רבותיו המובהר ורמ"א, עמוד מול עמוד, עפ"י סוגיות הנג' וראשונים, ומפרשי השו"ע, עם מקורות והערות, בתוספת מבואות והקדמות להלכות. ביאור מג"א וביאורי המג"א, כל דברי רבותיו המג"א ורמ"א מתבארים לעומקם. עם פרי מדרים המבואר עם מקורות והערות. עם מדרש בירור הלכה הבולל בירור יסודות ההלכה מכלול השמות והערות מו"מ קושיות ותירוצים, הערות והארות, מדרש רבותיו הראשונים והאחרונים בהלכות תעריבות. עם תמצית ההלכה וסיכום השיטות. י"ל ברוב פאר וחדר סימני צ"ח - ק"ב בכרך אחר. שנת תשפ"ה לפ"ק.

ד. רמז. אבני שוהם / הגדה של פסח
הגדה של פסח נדפס מחדש באותיות מאירות עינים, ומבוארת בדרך הפשט, על פי דברי רבותיו הראשונים, עם ספרים יצאת מצרים על פי מדרש חז"ל ופירושי רבותיו הראשונים וגדולי האחרונים, עם חלק מרחשקאל וטריא שבהם, ומעוטרת בדרשים ופגנים יקרים, לפיכך הולכה, ודברי התעוררות מנהיגים וצדיקי הדורות רבותיו מאורי התפילות זצ"ל אודות ליל התקדש חג הפסח והמצות והענינים הנג' בו, עם הלכות בדיקת חמץ וביעורו וכו', ועל כל המצות והענינים הנגזרים בליל התקדש חג, עם בירורי הלכה ופסולטים בעניני ביעור חמץ, והמצות הנגזרים בליל התקדש חג. דבר השוה לכל נפש, לרבנים, מנהיגים, אברכים, בחורים, נעדר ונסדר כבוב טעם ודעת, ע"י הרב הגאון רבי ישעי' שלאמאביץ שליט"א, שנת תשפ"ה לפ"ק. אנטווערפן צ"ל. (תח"נ עמודים)

ד. רמז. חידושי מאורי העולם / מס' פסחים
חידושים על גמרא ופירושי רש"י ותוס' מסכת פסחים, נלקט ונערך מתוך עשרות ספרי תלמודי מרן הבש"ט הק' ותלמודי תלמודי זצ"ל בלשונם הק', ביאורי הפשט ופסול ע"ד הגמרא, אשר חלקם היו עד הנה מפורסמים ומפורסמים בספרים הקדושים ע"ה או בשו"ת, וחלקם נאספו מספרים נדירים, וכעת נקבצו והולל לפניהם אחר, ערוך כבוב טעם ודעת, באותיות גדולות מאירות עינים, להאיר עיני הלומדים, וירוח הלומד בו, נדפסו בסדרן על סדר הערים, עם תוספות מראי מקומות, עם פיסוק הקטנים הארוכים, נערך ונסדר ברוב פאר וחדר וי"ל ע"י הרב ישע' גרינבערג שליט"א, שנת תשפ"ה לפ"ק. ברוקלין צ"ל. (תפ"נ עמודים) הפצה ראשית: שירה / מושר

ד. רמז. עמרת ישועה / הגדה של פסח
הגדה של פסח נדפס מחדש באותיות מאירות עינים, עם פירוש עמרת ישועה להנה"ק רבי חיים מויכש זצ"ל אבד"ק באטושאן יצ"ו נכד להנה"ק המפורסם רבי אהרן מויכש בעל קרני ראם זצ"ל, הבולל בכתובי אמרי נועם לפרשת דברי התורה, ומקוץ ענינים יסודיים בעיקרי תורתנו ואמונתנו, מבוסס ומתובל בדברי חז"ל בש"ס ומדרשים, וכן מרבה להעתיק מדרשי גדולי בני משפחתו, הרה"ק מבארדיטשוב, והנאוה"ק לבית מויכש, והנה"ק רבי אפרים ולמן מתיבתא זצ"ל. יצא לאור לראשונה ע"י המבחר זצ"ל בשנת תרנ"ו לפ"ק, וכעת נדפס מחדש ברוב פאר וחדר עם קיצור תולדות המבחר זצ"ל, ע"י מערכת חיי עולם, שנת תשפ"ה לפ"ק, ברוקלין צ"ל. (רס"ח עמודים) הפצה ראשית: שירה / מושר

ד. רמז. שבת ערב פסח / אידיש
הלכות שבת ערב פסח באדיש, בו נלקטו כל הדינים ומנהגים הנוגעים בשנה כשחל ערב פסח בשבת, ר"ח אדר שבי"ק, שבת הגדול, י"ב ניסן, י"ג ניסן, ערב שבי"ק אחרי"ה, סעודת שבי"ק, שבת ערב"ה בבוקר, שבת ערב"ה מוצאי שבי"ק, ר"ח אב בש"ק, מסודר באופן קצר וברור, בלשון חיה וקל, שוה לכל נפש בקיצור למעשה. ע"י הרה"ק רבי אברהם אלימלך ווייס שליט"א, שנת תשפ"ה לפ"ק, קרית יואל צ"ל. הפצה ראשית: נר לאטור: 718-384-1324

לפרסם ספרים במדור "אוצרות הבאר" נא לשלוח שני ספרים להמערבת

בניסן עתידין ליגאל (מס' ר"ה דף י"א ע"א) בגימטריא ה תשפ"ה !

רבותי! וועקט ענק אויף, ותזכו לגאולה.

יום שבת אם תשמורו.

תפרסם ע"י מפעל העולמי
נמרת הלכות שבת
ללימוד הלכות שבת

יעדער וועט זוכה זיין צו די גאולה לויט וויפיל ער היט שבת קודש.

מודעה זו נתנדב לזכות כ"ק מרן גאב"ד סערדאהעלי שליט"א

אדם אם היה עובר בין הקברות, והיה יודע שצדיק קבור שם,

צריך להזכירו במעשיו, אמר שלמה (משלי י' ז') זכר צדיק לברכה. (פסק"ד פ"ב ס"א)

פאט איר אויף קברי צדיקים ווי אימער אין דער וועלט ?

די עיקר השתחוות ביי א ציון פון א צדיק איז נאכצואגן שמועות ועובדות מופי כמוכב בספה"ק. איר צאלט אויפיל געלט פאר די נסיעות, קומט נישט אן צום ציון ווי א פרעמדער, מיר וועלן אייך צושטעלן א קובץ "לספר בניין" מיט געקליבענע סיפורים מיוחד פאר די ציונים ווי איר פארט.

אזוי ווי איר זענט מחליט צו פארן אויף מקומות הקדושים, רופט אריין צו מערכת "מבאר רבותינו" און מיר וועלן אייך צושטעלן בעהשעה א קובץ לויט אייער פארשטאנ. 718-218-6817

פועל'ט אלעס גוטס ~

אפילו מיט אן אויזגעוועפונעם גאר גוטן פילטער

אינטערנעט

איז פאט גאר שלעכט פאר א אידישע נשמה

מבאר רבותינו: 43 LORIMER ST. BROOKLYN N.Y. 11206

טעל: 718-218-6817 - פקס: 718-506-9629

כל הזכויות שמורות, ואסור להעתיק שום ענין מהגיליון בלי רשות המערכת

י"ל ע"י קהל אפסי ארץ ד'גאנאש - בגשיאות הגה"צ רבי אליעזר יוסף פאלעיאק שליט"א